

Bog til unge favner for bredt og mangler de unges egne stemmer

Publiceret 09/10/2018 — i Bøger/Erhvervsliv/Historie — af Lotte
Ladegaard

ANMELDELSE – Bogen ”Unge generationer på arbejde” er dedikeret til de unge, der netop er på vej ud på arbejdsmarkedet. Desværre forvilder forfatteren Alexandra Krautwald sig ud ad sidespor og glemmer at give plads til de unges egne stemmer.

*Unge generationer på arbejde. Vejen til et anderledes rigt liv føles umiddelbart lidt tung og forvirrende at komme igennem. Måske skyldes det til dels, at jeg netop er blevet færdig med *Min uimodståelige mand. Vi er alle mandschauvinister* af Mette*

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker.
[Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

er virkelig let læst. Altså på den gode måde.”

Hvor Korsgaard skriver stramt, med kærlig humor, klar kildeangivelse ved skrappe udsagn og uden belæringer, maler forfatter Alexandre Krautwald med velment, men relativt bred pensel i *Unge generationer på arbejde*.

Krautwald dedikerer fra første linje sin bog til de nyuddannede unge, som er på vej eller allerede er i gang med deres første job efter endt uddannelse.

“

Bogen er også yderst relevant i lyset af, at undersøgelser viser, at op mod halvdelen af alle unge dør med angst og stress, allerede mens de går i gymnasiet

Ideen er yderst sympatisk, og det giver overmåde god mening at forberede unge på, hvad det er for et arbejdsmarked, de møder, hvordan det er blevet sådan, og hvordan man så forholder sig til det som nyuddannet.

Bogen er også yderst relevant i lyset af, at [undersøgelser](#) viser, at op mod halvdelen af alle unge dør med angst og stress, allerede mens de går i gymnasiet. Samtidig er [stress](#) generelt et voksende problem på arbejdsmarkedet.

Bogen dedikeres samtidig til de unges nuværende eller kommende arbejdsgivere, som skal blive klogere på, ”hvad det er for virkelystne og anti-bagstræberiske talenter, der inden for få år indtager Danmarks organisationer.”

De smukke unge mennesker

Krautwald lægger ud med teksten til netop afdøde Kim Larsens ”[De smukke unge mennesker](#).” Hun begrundet valget af sangen med, at den ”beskriver ungdommen i 1980”, som ifølge Krautwald ”på nudansk skildrer den generation, der er blevet curlet af sine forældre: som har

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker.
[Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

Hun fortsætter: ”Ærligt og redeligt, så forstår jeg godt, hvis du kan genkende billedet her 38 år senere.”

Jeg måtte læse teksten flere gange for at forstå, hvad den egentlig betyder. Måske fordi jeg overhovedet ikke forbinder Kim Larsens sang, som i øvrigt er fra 1988, med curling eller mangel på det samme.

Larsen skrev sangen til sin 13-årige søn, da sønnens kammerater blev konfirmeret på en tid, hvor begrebet ”curlingbørn” ikke var opfundet endnu, og hvor [konfirmationen](#) for længst havde mistet sin rolle som overgangsritual fra barn, til at man var voksen nok til at arbejde.

Undskylder forældrenes fejl

Krautwald konstaterer også, at ”dine forældres generation har nemlig fejlet på en række områder”, som hun lover at komme tilbage til sidst i bogen.

Det gør hun i form af et efterord, hvor hun på (curling)forældrenes vegne siger undskyld, fordi de ikke var nok sammen med deres børn, ikke er gode rollemodeller, efterlader en økonomi, der ikke kommer almindelige mennesker til gavn, og et arbejdsmarked, hvor trykke fastansættelser er erstattet med freelancejobs og projektansættelser.

“

Det er svært at være uenig i, at vi efterlader vores arbejdsmarked og jord i en trist forfatning. Men jeg har svært ved at forbinde curlingbørn med som nogle.

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

Den nuværende forældregeneration får også smæk, fordi den har smadret klimaet og har et kæmpe overforbrug. ”Generation X gav sine børn det, vi i farten troede, de havde brug for – uden at lytte rigtigt til dem og se dem som det, de er. I stedet behandlede vi dem som små voksne, der selv kunne tage ansvar for noget, de i sagens natur ikke var i stand til.”

Det er svært at være uenig i, at vi efterlader vores arbejdsmarked og jord i en trist forfatning. Men jeg har svært ved at forbinde curlingbørn med som nogle, der behandles som små voksne.

Er curling netop ikke et udtryk for, at forældrene rydder alle problemer og udfordringer af vejen for deres børn? Og hvad er det, som børn ”i sagens natur” ikke er i stand til?

Spændende historiske kapitler

Mellem de indledende ord og efterordet kommer Krautwald vidt omkring. I en række spændende, historiske og psykologiske kapitler beskriver hun de forskellige generationer fra efterkrigstiden frem til i dag arbejdslivet og dets udvikling over årene samt menneskesynet i dag kontra, hvordan mennesker er indrettet psykologisk.

På et tidspunkt når hun også lige omkring familieformer. Formentlig for at understrege en gennemgående pointe om, at mennesket ikke er skabt som individualister, men som flokdyr. Men det føles lidt påklistret i en bog om arbejdsmarkedet.

Et kapitel er dedikeret til fremtidens arbejdsmarked og behovet for bæredygtighed, som formentlig tager udgangspunkt i Krautwalds virke som rådgiver for virksomhedsledere og hendes viden om fremtidens arbejdsmarked.

Forklaringer uden kilder

Krautwald har valgt at sætte en kildeliste ind til sidst i alle kapitler, men personligt foretrækker jeg direkte kildeangivelse ud for markante udsagn. Krautwald har også fravalgt fodnoter, men det gør det svært at spore, hvor et specifikt udsagn kommer fra.

Måske derfor stejlede jeg flere gange under gennemlæsningen. For eksempel skriver Krautwald, at den nuværende unge-generation bliver boende længere hjemme hos deres forældre, ”og det skyldes til dels, at

“

De unge hjemmeboende, jeg kender, er som oftest hjemmeboende, fordi det er svært at finde en bolig, der er til at betale, når man er på uddannelsesstøtte

Vi får ikke at vide, hvilken tidligere økonomi, der sammenlignes med. Men ser man på [statistikkerne](#), har vi aldrig været [rigere](#), end vi er i dag. De unge hjemmeboende, jeg kender, er som oftest hjemmeboende, fordi det er svært at finde en bolig, der er til at betale, når man er på uddannelsesstøtte.

Krautwald beskriver også, hvor flinke de unge er til at rette ind, når politikerne kræver det. De har for eksempel droppet fjumreårene, og de tager relevante studiejobs, samtidig med at de er studerende, og de sørger for at blive hurtigt færdige med studierne.

Hun forsømmer dog at forklare, at de unge er blevet pisket til at acceptere politikernes krav via indførslen af [klip i uddannelsesstøtten](#) ved mere end to fjumreår og [forhøjet karaktergennemsnit](#), hvis de unge vælger videregående uddannelse inden for to år.

Samtidig er det nærmest umuligt at flytte hjemmefra, hvis man ikke har et studiejob på grund af den enorme [mangel på billige boliger](#).

De gode, gamle dage som referenceramme

Flere gange bruges de gode, gamle dage som referenceramme i bogen. Krautwald fortæller blandt andet, at ”for 100 år siden skyldtes 10 procent af menneskelige dødsfald dårlige beslutninger. I dag er det 44 procent.”

De dårlige beslutninger, der har med arbejdsmarkedet at gøre, er ifølge hende blandt andet aftenarbejde og manglende hviledage. I de gode, gamle dage kunne ”de fleste ikke arbejde om aftenen, og der var påbud om hviledage”, skriver hun.

Faktum er, at vi siden 1990 kun har arbejdet 37 timer om ugen. I år 1900 var [arbejdstiden](#) 60 timer om ugen. I dag har alle lønmodtagere desuden ret til fem ugers ferie om året, og mange har oven i det fem feriefridage. I 1919 holdt kun cirka hver femte af de organiserede

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

“Så vidt jeg kan se, nævnes fagbevægelsen ikke med ét ord, ligesom medlemskab af faglige organisationer ikke er blandt Krautwalds gode råd til de unge

Til gengæld nævner bogen ikke det altoverskyggende eksempel på dårlige beslutninger, unge på arbejdsmarkedet i dag træffer, nemlig fravalget af medlemskab af en [fagforening](#).

Det ville faktisk have klædt en bog om arbejdsmarkedet at have et kapitel med om fagbevægelsen, der i årenes løb har vist sig at fungere som eneste garant for et sundt og sikkert arbejdsmiljø.

Så vidt jeg kan se, nævnes fagbevægelsen dog ikke med ét ord i de historiske kapitler, ligesom medlemskab af faglige organisationer ikke er blandt Krautwalds gode råd til de unge.

Savner de unges egne stemmer

Jeg savner også at høre de unges egne stemmer. I starten af bogen skriver Krautwald, at hun har indhentet data fra og talt med over 200 studerende på videregående uddannelser og mere end 450 færdiguddannede i alderen 22-33 år.

Desværre får vi ingen steder at vide, hvem disse unge er. Er de tømrere og sosu-assistenter, går de på en landbohøjskole, eller er de akademikere? Bor de i hovedstadsområdet, eller har vi også den unge fisker i Hirtshals med?

Vi får heller ikke at vide, hvordan de er udvalgt, og derfor har vi ingen chance for at vurdere, om de giver et repræsentativt billede af nutidens unge.

De eneste steder, vi møder de unges egen stemme, er i udklip fra sociale medier. ”Kortsigtede virksomheder, der måler for meget på det individuelle på bekostning af fællesskabet har ikke fattet, hvad fremtidens samarbejde går ud på”, citeres en ung kvinde for at have skrevet.

”Virksomheder er nødt til at gentænke deres arbejdsformer og ansættelsesperspektiver i forhold til at tiltrække og fastholde både

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

hvad unge vil i dag: For eksempel bæredygtig udvikling, økologi og fællesskaber. Vil alle unge nu også det?

Hun skriver også, at langt hovedparten af de unge, hun har talt med, kender FN's 17 Verdensmål for bæredygtig udvikling. Men en Wilke-undersøgelse fra i år viser, at det kun er hver tredje 18-24-årig, der kender verdensmålene.

Uden indsigt i konteksten har jeg svært ved at æde præmissen, at Krautwalds bog repræsenterer alle unge og ikke bare den godt en tredjedel af de unge, der ender med at få en videregående uddannelse. De unge kommer som oftest fra velhaverkommuner i Aarhus og omkring København.

Mange bruges mange gange

Jeg har ikke talt, hvor mange gange ordet ”mange” bruges i bogen, uden at det følges op af konkrete tal og kontekst, men det er mange gange. Manglen på tal er med til at udhule troværdigheden af de nok så interessante iagttagelser.

Sprogligt irriteres jeg også af brugen af unødvendige bindestreger og et utal af bullet-point-opremsninger og overflødig sludren: ”Hæng på,” ”det ser vi på nu,” og ”lad os se nærmere på det.”

I de to sidste kapitler går bogen fra at være et historisk-psykologisk opslagsværk til at være en selvhjælpsbog med gode råd til både ledere og unge.

I mit stille sind tænker jeg, at hvis unge følger Krautwalds helt sikkert kærligt mente råd, kommer de unge aldrig ind på arbejdsmarkedet.

Det er råd så som ”fravælg de organisationer, som enten er alt for firkantede og uigennemsigtige eller for gammeldags og topstyrede” og ”tag ikke til takke med organisationer, der dyrker troen op at gode resultater kommer af at være hurtige.”

Om bogen: ”Unge generationer på arbejde. Vejen til et anderledes liv”. Af Alexandra Krautwald. Udgivet af Dansk Psykologisk Forlag A/S i 2018.

Topfoto: psymily/Morguefile

TAGS:

ALEXANDRA KRAUTWALD

FAGFORENING

LEDELSE

LOTTE LADEGAARD

NYUDDANNET

UDDANNELSE

UNGE GENERATIONER PÅ ARBEJDE

DU KAN MÅSKE OGSÅ VÆRE INTERESSERET I FØLGENDE:

**Fra længsel til
løsning – mod et
sundere
arbejds miljø**

**Et lynkursus i
fattigdom og
vigtigheden af
uddannelse**

**Tidsmaskinen
findes – i Laos**

LOTTE LADEGAARD

SENESTE ARTIKLER

Researcher, skribent, fotograf, kursusleder og projektrådgiver med eget firma. Især fokus på rettigheder, børn og unge samt Asien og Afrika. Jeg er uddannet fra Danmarks Journalisthøjskole i 1993 og selvstændig konsulent og freelancejournalist siden 1999. Ind i mellem dog med længerevarende kontrakter og enkelte fastansættelser: - Teknisk rådgiver på deltid i Bangladesh for Red Barnet (2005-2009) - Teknisk rådgiver for Ulandssekretariatet i Bangladesh (2002-2004) - Freelancejournalist med base i Sri Lanka (1999-2002 samt 2004-2005) - Journalist hos Red Barnet (1995-1999) - Journalist på Ritzau (1993-1995) Kontakt mig via www.lotteladegaard.dk og honorer min blog via Mobile Pay på 27 30 17 89. Foto: Kim Dang Trong.

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker.
[Indstillinger.](#)

Jeg accepterer